

PRINCIPY BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

Drazí bratři a sestry, milí hosté, vážení přátelé, milost Vám a pokoj vám ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Včera jsme večer seděli se sousedy před domem a vyprávěli si různé zážitky. Bavili jsme se o výpadku elektřiny a co by takový výpadek mohl pro nás znamenat, kdyby trval ne dvě hodiny, ale třeba dva dny. Jak by to radikálně a okamžitě změnilo naše běžné každodenní návyky. Kdyby blackout trval ještě déle (třeba 10 dní), mohl by to znamenat skutečně vážné problémy nejen pro chod státu, nýbrž i pro zachování soudržnosti celé společnosti. (Mimochodem velice zajímavou knihu na dané téma před léty napsal Marc Elsberg – Blackout. A je to tak dobře napsané, že je to uvěřitelné, nicméně nebyly by to dobré vyhlídky...)

Také jsme se diskutovali o včelách a o tom, co teď pro ně kvete na polích. Jeden ze sousedů vyprávěl o svém překvapení, když zjistil, že se na velké rozloze pěstuje fialové bodláčí. A přemýšlel, k čemu to asi je. Vzpomněl jsem si na vlastní podobné překvapení, které jsem udělal před deseti lety na Vysočině. Místo bodláku jsem pak na poli našel Ostropestřec Mariánský, bylinu, která se používá při regeneraci jater. Zmínili jsme také maková pole, kde se mezi konzumní mák do setby vždycky nějak přimíchá mák vlčí – tedy plevel a pole jsou pak podivně pruhovaná.

Při našem povídání mi znovu došlo, že jsou věci a události, které neovlivníme, ale můžeme se naučit na ně co nejlépe reagovat. A taky, že zdání někdy klame. Vzpomněl jsem si na podobenství o dobré setbě a pleveli. O tom nakonec bude i dnešní slovo.

Věřím, že i mnozí z Vás máte za sebou zajímavá setkání či zkušenosti a že bude příležitost si o nich dnes vyprávět.

Pojďme na začátek společně poděkovat Bohu za to, že je dobrý, a že v něho můžeme skládat svou naději.

Jak už jsem zmínil, při sousedském povídání se mi znovu oživila slova, o kterých už nějakou dobu přemýšlím: o Božím království, o kterém Ježíš často mluvil.

- *Vzpomenete si na nějaká přirovnání, která se o Božím království objevují?*
- *Jak Boží království vnímáte vy, co pro vás znamená?*

Dnešního slovo vychází z Matoušova evangelia 13:24-30 a 36-43:

Předložil jim jiné podobenství: „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. Když však lidé spali, přišel nepřítel, nasel plevel do pšenice a odešel. Když vyrostlo stéblo a nasadilo klas, tu ukázal se i plevel. Přišli sluhové toho hospodáře a řekli mu: ‘Pane, cožpak jsi nezasel na svém poli dobré semeno? Kde se vzal ten plevel?’ On jim odpověděl: ‘To udělal nepřítel.’ Sluhové mu řeknou: ‘Máme jít a plevel vytrhat?’ On však odpoví: ‘Ne, protože při trhání plevelu byste vyrvali z kořenů i pšenici. Nechte, ať spolu roste obojí až do žně; a v čas žně řeknu žencům: Seberte nejprve plevel a svažte jej do otýpek k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.’“

Potom opustil zástupy a vešel do domu. Učedníci za ním přišli a řekli mu: „Vylož nám to podobenství o plevelu na poli!“ On jim odpověděl: „Rozsévač, který rozsívá dobré semeno, je Syn člověka a pole je tento svět. Dobré semeno, to jsou synové království, plevel jsou synové toho zlého; nepřítel, který jej nasel, je ďábel. Žeň je skonání věku a ženci jsou andělé. Tak jako se tedy sbírá plevel a pálí ohněm, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravosti, a hodí je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš!“

Kdo někdy stál u pole – ať už pšenice, nebo máku, či alespoň opečovával záhonek na své zahrádce, nejspíš Ježíšovým slovům velmi dobře porozumí. Jestli se tady u nás, ve středních Čechách, něčemu na zahradách a na polích velmi dobře daří bez jakékoliv péče, tak je to buď tráva nebo plevel. O ty rozhodně nemusíte moc pečovat, tráva a plevel rostou tak nějak samy a dobře...

Slyšeli jsme, že hospodář zasel dobré semeno – tedy to, které **dobře roste a přináší bohatou úrodu**. **Nepřítel** hospodáře se ukázal jako **geniální škůdce**. Protože semeno zaseté do země nebylo tak snadné zlikvidovat, a to dokonce ani přeoráním pole, protože by stejně něco vyrostlo, udělal tedy něco mnohem mazanějšího: **dosel do pole plevel**.

Do pravdy přidal trochu lži, do naděje pochybnost, do života kapku jedu.

Když semeno vzroste, všimnou si toho nesouladu na poli sluhové hospodáře a chtějí učinit rychlou nápravu. Hospodář z našeho příběhu své služebníky v jejich svatém nadšení zarazí: **pokud budete vytrhávat plevel, zničíte i to dobré.** Dejte tomu dostatek času, roztřídíme všechno až při žních.

Vzpomínám si, jak moje děti se horlivě přihlásily babičce, že jí pomohou s pletím na záhonku. Nastal zádrhel, protože špatně porozuměly zadání. Dopadlo to tak, že plevel nechaly, většinu užitečných rostlinek vytrhaly a zbytek pošlapaly... (Nebylo to rozhodně žádné ideální řešení.)

Vždycky mě potěší, když najdu ve snadno srozumitelných podobenstvích nějaké dobře zapamatovatelné principy, tady principy Božího království:

SEMENO

V každém semeni je už od počátku zakódován růst nejen toho semene, nýbrž i všech generací, které z něho v budoucnu vzejdou. Dobré/užitečné semeno v sobě nese v sobě zárodek života i bohaté úrody.

Špatné/neužitečné semeno má s tím dobrým přeci jen jedno společné – i ono má v sobě zakódováno růst svůj i těch budoucích generací. Ale jinak s sebou nese starosti a komplikace. Je překážkou, někdy dokonce záhubou toho, co roste k nasycení.

TRPĚLIVOST

Dobré od špatného se dá rozeznat někdy brzo, někdy později, někdy snadno, jindy dost nesnadno. Právě proto je zapotřebí trpělivosti – kdybyste vytrhávali plevel, zničíte si úrodu, protože jsou kořeny pšenice i plevele bývají pod zemí propleteny.

Je to tak, že často míváme sklon k tomu, abychom zejména u druhých posuzovali, co je pro ně dobré a co už není. Co by měli nebo neměli dělat. A někdy vyřkneme nad druhými až překvapivě rychlé a zkratkovité soudy.

Naším úkolem není u druhých vytrhat to špatné. Nýbrž upozornit na to, co je špatné – tak to ostatně udělali i ti služebníci v podobenství. Ale co s tím udělat a kdy se bude řešit, nechme na hospodáři, tedy samotném Bohu. (Tak jako služebníci šli nejprve věc oznámit hospodáři, dělejme to i my – nejprve věci, které nás znepokojují, proberme s Bohem.)

SPRAVEDLNOST

Je nám jasné, že to dobré, co vzejde a přinese dobrou úrodu je k užitku a slávě. A naopak, to ničemné je určeno ke spálení, proto, aby se to nemohlo dál šířit a rozmnožovat, nemohlo to dál škodit.

Pojďme se podívat na druhé podobenství (Mt 13:31-32):

Ještě jiné podobenství jim předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrno, které člověk zaseje na svém poli; je sice menší, než všechna semena, ale když vyrostе, je větší, než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“

SMĚŘUJ K CÍLI

Na velikosti či viditelnosti vlastně ani tak moc nezáleží. Důležitá je vitalita – ten skrytý život. A nakonec stejně rozhodne výsledek. To, co se nám zdá zpočátku nepatrné a nedůležité či zanedbatelné, je možná tím, co má v sobě skryto ten největší potenciál. A tak pokud ti Bůh položil něco dobrého na srdce, a možná se ti to v tuto chvíli zdá nedosažitelné, vytrvej. Dej tomu čas, nech to v sobě růst.

A nakonec třetí podobenství (Mt 13:33):

Pověděl jim i toto podobenství: „Království nebeské je jako kvas, který žena vmísí do tří měric mouky, až se všechno prokvasí.“

SKUTEČNÁ PROMĚNA ZAČÍNÁ UVNITŘ

Boží království **přichází zvnějšku** – nemůžeme si ho vyvolat, vyvzdorovat, přitáhnout, zmanipulovat. To jediné, co můžeme – dát se mu k dispozici, aktivně a vědomě se vystavit jeho působení, zapojit se.

Působí v skrytu – Duch Boží působí na lidské svědomí, srdce a emoce.

Proměňuje zevnitř – kvas prostupuje postupně celým těstem a proměňuje jeho podstatu.

Vnitřní proměna se **nakonec projeví navenek** – s nadsázkou se nad vykynutým těstem dá říci, že je „těhotné chlebem“. Člověk proměněný kvasem Božího království je „těhotný pravdou, spravedlností a milosrdenstvím“.

Ámen

Petr Plaňanský (KS Nymburk 6. 7. 2025)